

Pytanie drugie

Czy klauzula 5 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony sprzeciwia się stosowaniu przepisu krajowego takiego, jak § 14 ust. 1 zdanie drugie pkt 7 Gesetz über Teilzeitarbeit und befristete Arbeitsverträge (ustawy o pracy w niepełnym wymiarze czasu oraz o umowach o pracę zawieranych na czas określony, zwanej dalej „TzBfG”), który kolejne umowy o pracę zawierane na czas określony jedynie w służbie publicznej uzasadnia „obiektywnymi powodami” polegającymi na tym, że pracownik wynagradzany jest ze środków budżetowych przeznaczonych w prawie budżetowym na zatrudnienie na czas określony, podczas gdy w przypadku pracodawców w sektorze prywatnym tego rodzaju względy ekonomiczne nie są uznawane za „obiektywny powód”?

Pytanie trzecie

a) Czy wymieniony w pytaniu 2 przepis dotyczący umów o pracę zawieranych na czas określony (w niniejszej sprawie § 14 ust. 1 zdanie drugie pkt 7 TzBfG) jest zgodny z porozumieniem ramowym w sytuacji, gdy przepis budżetowy, do którego odsyła § 14 ust. 1 zdanie drugie pkt 7 TzBfG, wskazuje w sposób wystarczająco konkretny cele tego ograniczenia w czasie umowy o pracę, dotyczące w szczególności rozpatrywanej działalności i warunków jej wykonywania (zob. wyrok Trybunału z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie C-212/04 Adeneler, pkt 2 streszczenia)?

W przypadku udzielenia na pytanie 3 a) odpowiedzi twierdzącej:

b) Czy wskazanie celów jest wystarczająco konkretne, jeśli ustawa budżetowa, jak w niniejszej sprawie § 7 ust. 3 ustawy budżetowej Nadrenii Północnej-Westfalii, stanowi jedynie, że środki budżetowe przeznaczone są na działalność na czas określony jako „personel tymczasowy”?

W przypadku udzielenia na pytanie 3 b) odpowiedzi twierdzącej:

c) Czy dotyczy to także sytuacji, w której działalność „personelu tymczasowego” w tym rozumieniu nie obejmuje wyłącznie działalności służącej albo do pokrycia przejściowego wzrostu zapotrzebowania na pracę albo zastąpienia przejściowej nieobecności stałego personelu, lecz jeśli pojęcie „personel tymczasowy” obejmuje również sytuację, w której pracownik wynagradzany jest ze środków budżetowych dostępnych ze względu na przejściową nieobecność w tym samym miejscu pracy stałego personelu, chociaż „personel

tymczasowy” zajmuje się działalnością zaspokajającą stałe potrzeby pracodawcy, która nie wykazuje merytorycznego związku z działalnością nieobecnego stałego personelu, albo

d) Czy wykładnia pojęcia „personel tymczasowy”, opisana w pytaniu 3 c), jest niezgodna z celem Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, polegającym na zapobieganiu nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę zawieranych na czas określony oraz z zasadą sformułowaną w sprawie Angelidaki (wyrok Trybunału z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawach połączonych od C-378/07 do C-380/07, pkt 2 streszczenia), że klauzula 5 pkt 1 a) Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony sprzeciwia się przepisowi krajowemu, który uważa „zawieranie kolejnych umów o pracę na czas określony w sektorze publicznym za uzasadnione przez »obiektywne powody« w rozumieniu tej klauzuli z tego tylko powodu, że umowy te są oparte na przepisach prawnych zezwalających na ponowne zawieranie umów dla zaspokojenia pewnych potrzeb tymczasowych, podczas gdy w rzeczywistości potrzeby te są zwyczajne i stałe”?

Pytanie czwarte

Czy państwo członkowskie narusza klauzulę 8 pkt 3 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, jeśli ustanawia w ustawie transponującej dyrektywę 1999/70/WE do krajowego porządku prawnego ogólnie dla całej służby publicznej wynikający z prawa budżetowego powód zawarcia umowy o pracę na czas określony taki jak opisany w pytaniu 2, który w prawie krajowym przed wydaniem dyrektywy 1999/70/WE w porównywalnej formie dotyczył jedynie niewielkiej części służby publicznej (szkolnictwa wyższego)? Czy takie naruszenie prowadzi do tego, że przepis krajowy nie może już być stosowany?

(¹) Dz.U. L 175 z 10.7.1999, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 5 lipca 2010 r. — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-323/10)

(2010/C 274/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG.

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy tusza z podpozycji 0207 12 90 ⁽¹⁾ musi być całkowicie (bez pozostałości) wypatroszona tak, że niekorzystne jest dla celów klasyfikacji taryfowej, jeśli tusza po procesie maszynowego patroszenia nadal nie jest pozbawiona na przykład części jelit albo tchawicy?

⁽¹⁾ Dz. U. L 338 z 30.12.1999, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 5 lipca 2010 r. — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-324/10)

(2010/C 274/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG.

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „zmienny skład” w rozumieniu kodu produktu 0207 12 90 9990 charakteryzuje się tym, że tusza może zawierać w sumie do czterech wymienionych tam podrobów, pojedynczo lub w większej liczbie?

- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy kod produktu 0207 12 10 ⁽¹⁾ obejmuje także tusze, zawierające jeden z rodzajów podrobów wymienionych w tym kodzie w większej liczbie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 322 z 1.12.1998, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 6 lipca 2010 r. — Doux Geflügel GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-325/10)

(2010/C 274/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Doux Geflügel GmbH.

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy drób objęty zakresem podpozycji 0207 12 10 ⁽¹⁾ Nomenklatury Scalonej musi być całkowicie oskubany, czy też po maszynowym procesie skubania na tuszach mogą pozostawać małe lotki, pióra, końcówki piór i pióra włosowate?

⁽¹⁾ Dz. U. L 338 z 30.12.1999, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 6 lipca 2010 r. — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-326/10)

(2010/C 274/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg.